



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ**

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira  
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad  
Dominicam Septuagesimæ

**Haineuve, Julien**

**Coloniæ Agrippinæ, 1665**

Feria 3. De secundo humilitatis gradu, ad hac Angeli verba: Ave gratia  
plena Dominus tecum. Nulla res est in humanis verè gloriosa.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-44194**

1. PAR. 29. Quam præclare David, & tu si sapias cum illo, Tuâ est Domina magnificentia & potentia, cuncta enim quæ in cælo sunt & in terra, tua sunt: sua divitia & tua est gloria: tua sunt omnia, omnia copia de manu tua est, & tua sunt omnia.

ut ipse toties. & tam manifestè tibi significatum voluit: Propter me propter me faciam ut non blasphemem. & gloriam meam alteri non dabo. At ego, inquit superbus, mihi eam; licet non dederis, usurpabo. O detestandam superbiam.

Isa. 48.  
S. Bern.  
Jerm. 4 in  
Nat. Dom.

## II. PUNCTUM.

1. Cor. 4.  
I. 3. ad  
Quir. 4.  
**S**ED nullâ re acceptâ gloriari potest homo. Sic enim consequenter Apostolus, si autem accepisti, quid gloriaris, quasi non accepisti? Sic & S. Cyprianus, In nullo gloriantur quando nostrum nobis est; Si quid enim mutuo accepisses vel tanquam depositum, an illo gloriari velles, aut posses tanquam tuo? Sic cogita de re quacunque tua, sic esse tuam tanquam non sit tua. Nam primò non aliter accepisti, quàm ut eam reddas, quoties repetet ille à quo accepisti. Deinde quicquid sit quod acceperis magis est in potestate & dominio Dei, sive ut conservetur in esse suo, sive ut destruat & pereat, quàm in tua potestate, unde magis illud est Dei quam tuum. Denique quomodocumque tuum sit, sic est tibi datum à Deo ut proveniente inde gloriam sibi reservare, atque ita illud quantum ad gloriam sic considerare debes tanquam non tuum, quia revera non est tuum, ut inde gloriaris. Neque tu ipse ita tuus es ut de te ipso gloriam sumas, cum te tuaque omnia ad Deum velut ad finem referre debeas.

## III. PUNCTUM.

**N**ULLA re igitur homo, quantumcumque gloriosa, gloriari potest: Quia nulla res est quam non acceperit, & nulla re accepta gloriari potest, quia semper manet in dominio illius à quo eam accepit, & cui debet reddere, quoties repetet: nec denique alio fine eam accepisse potuit quam ut omnem inde proveniente gloriam illi referret. Sic præclare Apostolus, 1. Cor. 3. Quid igitur est Apollo? quid vero Paulus? Ministri ejus cui credidistis. & unicuique sicut Dominus dedit. Ego plantavi, Apollo rigavit, sed Deus incrementum dedit: Itaque neque qui plantat est aliquid, neque qui rigat, sed qui incrementum dat Deus.

Ah quoties contra peccasti! quàm grave illud peccatum! quid inde damna! quid periculi! quid remedi! Hæc revolve attentius: audi sapientem, Noli extollere te in faciendo opere tuo. Eccl. 10. Et quidquid egeris semper illud Apostoli cogita, Non sumus sufficientes cogitare aliquid à nobis quasi ex nobis: sed à sufficientia nostra ex Deo est.

## FERIA TERTIA.

DE SECUNDO HUMILITATIS  
GRADU AD HÆC ANGELI VERBA.

Ave gratia plena, Dominus tecum. LUC. I.

## VERITAS PRACTICA.

Nulla res est in humanis verè gloriosa.  
RATIO EST, Quia nulla res est vere gloriosa quam non commendat Dominus.  
Sed nulla res est in humanis quam commendat Dominus.  
Ergo nulla res est in humanis vere gloriosa. Ex

saman in his majorem suam homines constituunt gloriam!

## I. PUNCTUM.

**S**IC intueri animo ad volentem Virginii Angelum, ut magis eum loquentem audias; sic verò loquentem audi ut magis mireris quid non loquatur, quam quid loquat.



ogatur. Cur enim laudaturus Virginem tot laudis argumenta silet? Cur nihil de ejus pulchritudine? nihil de ejus nobilitate? nihil de scientia? nihil de potestate? nihil denique de ceteris humanis donis quibus illa plene abundat! Esto, sit gratia plena, esto sit hoc gloriosum & magnificentum. At nonne etiam naturalibus & humanis erat plena donis? nonne hæc etiam gloriosa & commendanda? O Judicia Dei & hominum quam longe diversa sunt! Non enim cogitationes meae, cogitationes vestrae; neque via vestra, via mea, dicit Dominus: quia sicut exaltantur caeli à terra, sic exaltata sunt via mea à viis vestris, & cogitationes meae à cogitationibus vestris.

Sunt quidem apud homines humana hæc gloriosa, sed non sic apud Deum, unde non sunt vere gloriosa, non sunt appetenda sed potius contemnenda. Atque in hoc rerum humanarum contemptu situs est secundus humilitatis gradus qui proximè ad præcedentem accedit; hoc sensu, quod licet daremus homini multa inesse bona humana, seu naturalia, seu æquissima, non deberet tamen in iis gloriari, quia *Nihil ex illis humanis vere est gloriosum*. Cum vero sint humana illa unde homo frequentius solet haurire gloriam, idcirco attentius hæc est Veritas expendenda ad solidæ humilitatis studium.

Primum itaque illud considera quàm sit verum quod prima propositione dicitur, nullam rem esse vere gloriosam quam non commendat Dominus. Cum enim res non aliter dicatur gloriosa, quam quod communicat homini gloriam, nulla res erit verè gloriosa, nisi veram communicet gloriam. At vero quomodo veram gloriam posset communicare res humana, quam non probaret & commendaret Dominus, cum vera gloria nihil sit aliud quam ipsa Dei probatio & commendatio? Nam præterquam quod universim nulla est veritas in rebus, seu nulla res vera est nisi per respectum & relationem ad intellectum divinum, ut ait S. Thomas, prout videlicet, sic vere esse cognoscitur ab intellectu divino perfectè omnia cognoscente; hoc speciatim tamen dici potest de gloria, quod nulla sit vera nisi Deo approbante; quia omnis gloria non aliter oritur quam per approbationem alicujus judicii; & quale erit judicium, talis erit gloria; si falsum Judicium, falsa gloria; si verum judicium, vera gloria. Quodnam est autem verum judicium?

nisi Divinum? ac proinde quædam erit vera gloria, nisi quæ ex illo vero Judicio formabitur & procedet? Unde manifeste patet nullam rem esse vere gloriosam quam non commendat Dominus; & in hunc sensum dixisse Apostolum, *Mihi autem pro minimo est ut à vobis judicet, aut ab humano die; qui judicet me, Dominus est. Et tunc laus & gloria erit unicuique à Deo cum judicium de unoquoque proferat Deus*. Vide locum Apostoli & eundem affectum induc.

I. Cor. 4.

## II. PUNCTUM.

**S**ed nulla res est in humanis quam commendat Dominus.

Si spectarentur res creatæ & humanæ ut sunt creatæ & permixtæ à Deo, sanè dicendus esset Deus illas probare & commendare: *Diligit enim omnia que sunt, & nihil odit eorum que fecit*, ut ait sapiens; Sed si considerentur ut spectantur ab hominibus ut sunt merè humanæ & transitorie, nulla proflus habita ratione finis ad quem referri debent; tunc vere dici potest nullam esse in humanis quam sic commendat Dominus, sicut eam commendant homines; cum aperte de omnibus pronunciet; *Vanitas vanitatum & omnia vanitas. Quid habet amplius homo de universo labore suo quo laborat subsistet?*

Sap. 11.

Eccl. 1.

Et Christus Dominus, quare omnia bona mundi contempsit & contemnenda docuit, nisi ut hoc ipsum manifestissime declararet! O formidandam Domini sententiam in res omnes humanas; *Quia quod hominibus altum est, abominatio est ante Deum!* O quàm præclare hoc intellexit qui dixit: *Qua mihi fuerunt lucra, hæc arbitratus sum propter Christum detrimenta. Verumtamen existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Iesu Christi Domini mei, propter quem omnia detrimentum feci, & arbitror ut stercorea, ut Christum lucrificiam.*

Luc. 16.

Phil. 3.

## III. PUNCTUM.

**R**es igitur nulla est in humanis vere gloriosa; Quia nulla est gloriosa quam non commendat Dominus, & nulla est in humanis quam commendet, sicut spectatur ab hominibus, humano tantum & naturali fine; Imo eas valde improbat seu potius eos qui in illis acquie-

D. 3

quie-

155.

1. p. 9. 16. a. 2. 6.



Luc. 12.

quiescunt. Stulte! hac nocte animam tuam repe-  
runt à te, quæ autem parasti, cuius erunt? Sic est  
qui sibi thesaurizat, & non est in Deum dives.

Ier. 9.

Contra eos autem qui inde gloriantur; Hæc  
dicit Dominus, Non gloriatur sapiens in sapien-  
tia sua, & non gloriatur fortis in fortitudine sua,  
& non gloriatur dives in divitiis suis. Sed in hoc  
gloriatur qui gloriatur, scire & nosse me, quia Ego  
sum Dominus, qui facio misericordiam & iudi-

cium & iustitiam in terra. Hæc enim placens  
mibi, ait Dominus, Quasi diceret, alia non ita  
placent ac probantur, in quibus magis solent  
gloriarì homines. Non est bona gloriatio vestra.  
inquit Apostolus. Tu tamen hoc unum penc  
bonum ducis! Exardece contra; & ora cum Sa-  
piente; *Duorogavi te, ne deneges mihi an-  
tequam moriar; vanitatem & verba mendacis  
longe fac à me.*

1. Cor. 4.

Prov. 30.

## FERIA QUARTA.

### DE TERTIO HUMILITATIS GRADU QVI APPARET IN TURBATA VIRGINE, AD LAUDES SUAS.

*Quæ cum audisset, turbata est in sermone ejus, & cogita-  
bat qualis esset ista salutatio. LUC. I.*

#### VERITAS PRACTICA.

Ad laudes nostras tremere potius convenit,  
quàm exultare.

**RATIO EST,** Quia in tentatione & periculo  
peccati tremendum est potius quàm exultan-  
dum.

Sed laudes nostra, nostra sunt tentationes; nostra  
sunt peccandi pericula.

Ergo in his tremendum potius quàm exultan-  
dum Quod tamen rarum est.

#### I. PUNCTUM.

**P**RIMO illud est supponendum quod  
ait S. Bernardus de Beatissima Virgine,  
*turbata est, sed non perturbata.* Deinde  
audiendi sunt sancti Patres atque Inter-  
pretes, qui hanc turbationem ad humilitatem  
ejus præcipue referunt. De apparitione Angeli  
non fuit turbata, inquit Lyranus, sed de salutatio-  
ne insolita, quia nihil mirabilius est vere hu-  
mili, quàm sua exaltatio. Erat cogitans cum ve-  
recundia quia pavebat, ait S. Ambrosius. Sed

quid pavebat? Laudes scilicet suas. Licet enim  
ab his, neque ab ullo objecto induceretur in  
peccatum: sic se tamen ubique gerebat & con-  
tinebat, sicut si peccatis esset obnoxia, ut nos  
scilicet peccatores sic disceremus nobis cavere  
sic disceremus humilitatem conservare, tre-  
mendo potius sicut Illa tremuit, ad Laudes no-  
stras, quàm exultando, sicut cæteri hominum  
solent exultare, atque ut ita exultent se mutuis  
celebrant laudibus: Tenent tympanum & cy-  
tharam, & gaudent ad sonitum organis

Iob. 21.

Tu contra contemplare attentius Veritatem  
propositam, cujus Ratio est evidens, quia in  
tentatione & periculo peccati, tremendum no-  
bis est potius quàm exultandum. Nam si cre-  
dimus peccatum esse malum ut fides docet; &  
si ad apprehensionem mali tremimus, ut natu-  
ra experitur, quid sequitur nisi timor & tremor  
in tali periculo, Quasi à facie colubri, vel Leo-  
nis, & sicut agebat David, Timor & tremor ve-  
nerunt super me. Licet vero non sentiat ille  
tremor quia peccatum non est malum sensibile  
perinde tamen in effectu sentiri suo modo de-  
bet, sicut in affectu. Si Dominus ego sum, ubi est  
timor meus? Responde, & nisi sit timor in peri-  
culo

Eccles. 21.

Psal. 54.